

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anna Diamantopoulou

(17. maj 2002)

1. Kommissionen blev gennem medierne gjort opmærksom på rapporten og har læst den udgave, som er offentliggjort på den nederlandske revisionsrets internetsted.
2. Der gives i rapporten oplysninger, som kan få indflydelse på den endelige opgørelse over Den Europæiske Socialfonds (ESF) udgifter i perioden 1994-1999 og den finansielle afregning. Kommissionen vil undersøge sagen i samarbejde med de nederlandske myndigheder.
3. Undervisnings-, justits-, sundheds- og landbrugsministerierne har modtaget ESF-støtte til finansiering af projekter. Kommissionen var ikke bekendt med, at der var visse uregelmæssigheder i de pågældende ministeriers forvaltning af ESF-projekterne. De nederlandske myndigheder er i gang med omfattende kontroller af ESF-finansierede projekter, herunder projekter som de nævnte ministerier har gennemført. Disse kontroller vil ganske afgjort afsløre alle eventuelle uregelmæssigheder.
4. I den ovennævnte periode samfinansierede Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) en række nederlandske programmer i henhold til mål 1, 2 og 5b og en række EF-initiativprogrammer, bl.a. Urban og Interreg. De blev forvaltet af lokale myndigheder, gerne provinser eller grupper af provinser, og ikke af de af det ærede medlem nævnte ministerier, som tilfældet var med ESF-projekterne.

I den nævnte periode har forvaltnings- og kontrolsystemerne og de organisationer, der har forvaltet projekterne, været forskellige alt efter hvilken strukturfond der var tale om, og risicienes omfang burde derfor være forskellige. Hidtil har de kontroller og revisioner, som Kommissionen har gennemført vedrørende samfinansierede EFRU-projekter, ikke vist uregelmæssigheder af den art, som det ærede medlem omtaler, og som den nederlandske revisionsret har påvist.

Generaldirektoratet for regionalpolitik (GD REGIO) har til hensigt at tage stikprøver af de programmer, der er gennemført i ovennævnte periode, og udføre en afsluttende revision, hvor risikoen for denne type svigt skulle kunne afdækkes.

De projekter, der finansieres gennem Udviklingssektionen i Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet (FIUF), er også ret forskellige fra de projekter, der finansieres gennem ESF, og Kommissionen har hidtil ikke konstateret de samme problemer med EUGFL- og FIUF-projekter som med ESF-projekter. Kommissionen udfører regelmæssige kontroller på stedet i medlemsstaterne, og for begge programmer er der i 2002 planlagt kontrolbesøg i Nederlandene. Desuden vil Kommissionen under afslutningen af de relevante programmer for 1994-1999 omhyggeligt undersøge opfølgningen på de konstaterede fejl og mangler, herunder også de relevante resultater af den nederlandske revisionsrets undersøgelser.

(2002/C 205 E/167)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0509/02

af Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) til Kommissionen

(28. februar 2002)

Om: Forvaltning af elektronikaffald

Forvaltningen af elektronikaffald (pc'er, printere, faxapparater m.m.) er et problem, der antager større og større dimensioner, eftersom mængden af affald vokser år for år. Alene i 1998 var der tale om 8 mio. tons af den slags affald.

1. Hvilke risici indebærer den ukontrollerede bortkastning af elektronikaffald for den offentlige sundhed?
2. Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe med henblik på integreret forvaltning af elektronikaffald?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(2. april 2002)

De største problemer i denne sammenhæng er udsivning og fordampning af farlige stoffer. Udsivning af kviksølv sker, når visse elektroniske apparater som f.eks. effektafbrydere ødelægges. Det samme gælder med hensyn til polychlorede biphenyler (PCB) fra kondensatorer. Når plast, der indeholder bromerede brandhæmmere og cadmium, deponeres på en losseplads, kan der sive både polybromdiphenylether (PBDE) og cadmium ned i undergrunden og videre til grundvandet. Det er konstateret, at betydelige mængder blyioner går i opløsning fra knust blyglas, f.eks. konusglas fra billedrør, som følge af det sure grundvand, der oftest findes på lossepladser. Derfor må det antages, at der sker en forurening på lossepladser fra konusglas. Ikke blot nedsivning af kviksølv frembyder særlige problemer. Fordampning af metallisk kviksølv og dimethylkviksølv, som begge findes i affaldet, giver også anledning til bekymring. Desuden kan der meget vel opstå ukontrollerede brande i disse deponier. Ved sådanne brande kan der udsendes både metaller og andre kemiske stoffer, f.eks. de yderst giftige dioxiner og furaner, bl.a. tetrachlordibenzodioxin (TCDD) og polychlorede og polybromerede dioxiner og furaner (PCDD, PBDD og PCDF) fra halogenerede brandhæmmere og PCB-holdige kondensatorer.

For at sætte ind mod dette problem vedtog Kommissionen den 13. juni 2000 to forslag⁽¹⁾ til direktiver om henholdsvis affald af elektrisk og elektronisk udstyr og om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr. Den 4. december 2001⁽²⁾ vedtog Rådet to fælles holdninger til disse forslag, som i øjeblikket er til andenbehandling i Europa-Parlamentet.

⁽¹⁾ EFT C 365 E af 19.12.2000.

⁽²⁾ SEK(2001) 2021 endelig udg. og SEK(2001) 2023 endelig udg.

(2002/C 205 E/168)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0517/02

af Erik Meijer (GUE/NGL) til Kommissionen

(28. februar 2002)

Om: Nye lavprisluftfartsselskabers fortrængning af etablerede luftfartsselskaber og de negative konsekvenser for passagerer, arbejdstagere og miljø

1. Kan Kommissionen bekræfte, at nye mindre luftfartsselskaber såsom Virgin, Easyjet og Ryanair tilkæmper sig stadig større markedsandele gennem åbning af nye ruter, overtagelse af dele af lukningsdømte selskabers rettigheder og storstilet indkøb af nye fly, selv om der efter den 11. september 2001 er sket det, at den årelange vækst i antallet af flypassagerer nu er ændret til en nedgang, og at gamle etablerede selskaber som f.eks. Sabena og Swissair er gået konkurs?

2. Kan Kommissionen bekræfte, at Ryanair, som vil firedoble sin flåde af fly gennem anskaffelse af 150 Boeing 737-800 og bl.a. åbne en ny rute fra London til Eindhoven, er blevet det mest lønsomme luftfartsselskab i Europa? Hvad kan efter Kommissionens opfattelse forklare den høje indtjening i denne periode, som ellers er kendetegnet af faldende indtjening?

3. Hvad betyder kombinationen af lave billetpriser og voldsom ekspansion for sikkerheden, kvaliteten, kontinuiteten i betjeningen, miljø og personale? Hvordan kan lavprisselskaber og såkaldte »lowcost carriers« efter Kommissionens opfattelse være så billige i forhold til andre, og hvilke positive målsætninger bliver som følge heraf tilsidesat? Hvad betyder kombinationen af lave billetpriser og voldsom ekspansion for sikkerheden, miljø og personale?

4. Forventer Kommissionen nye former for krise i luftfarten, såfremt lavprisselskaber bliver dominerende, ældre selskaber bukker under, og den internationale transport kollapser som følge af instabilitet og alt for store risici?